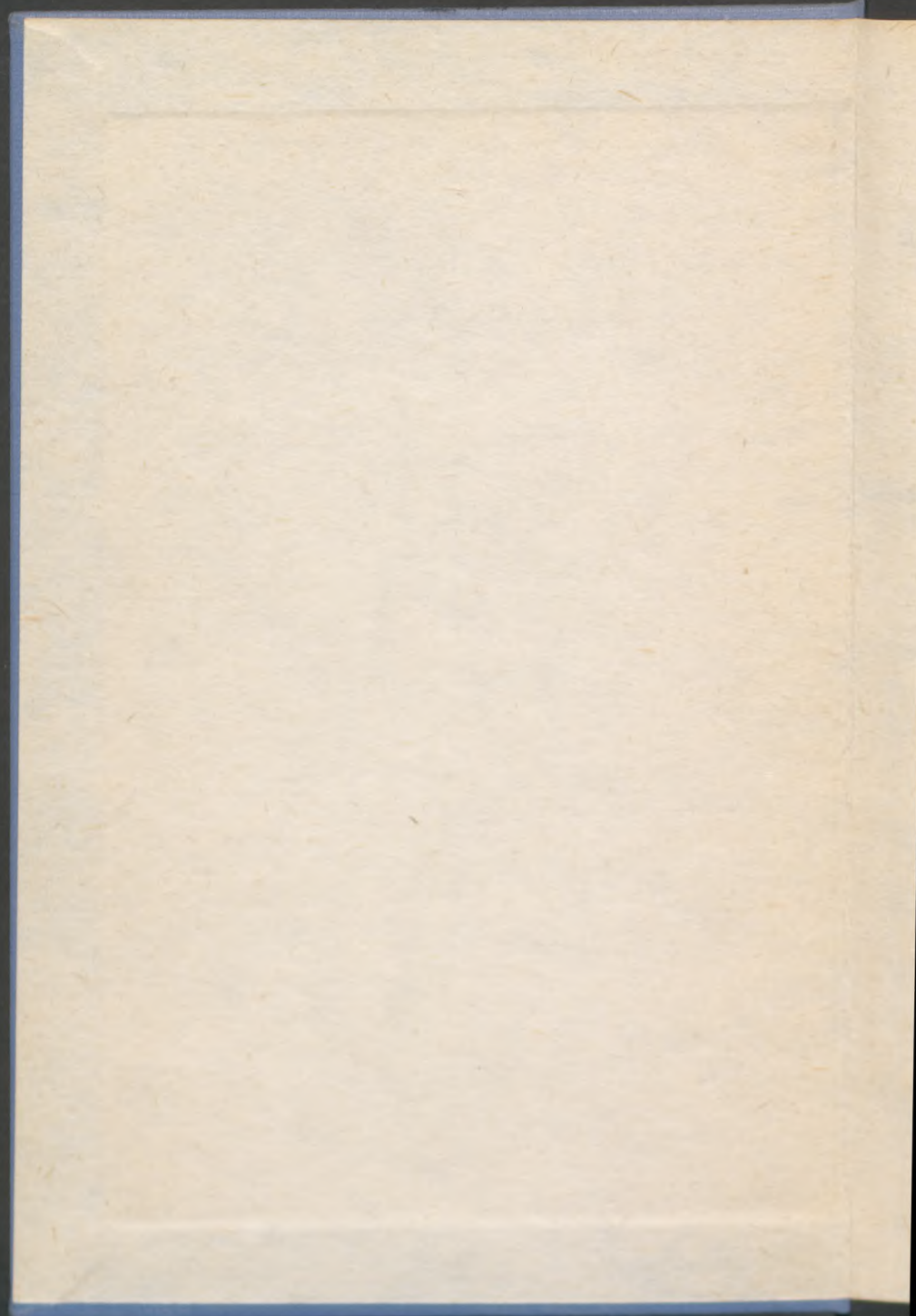
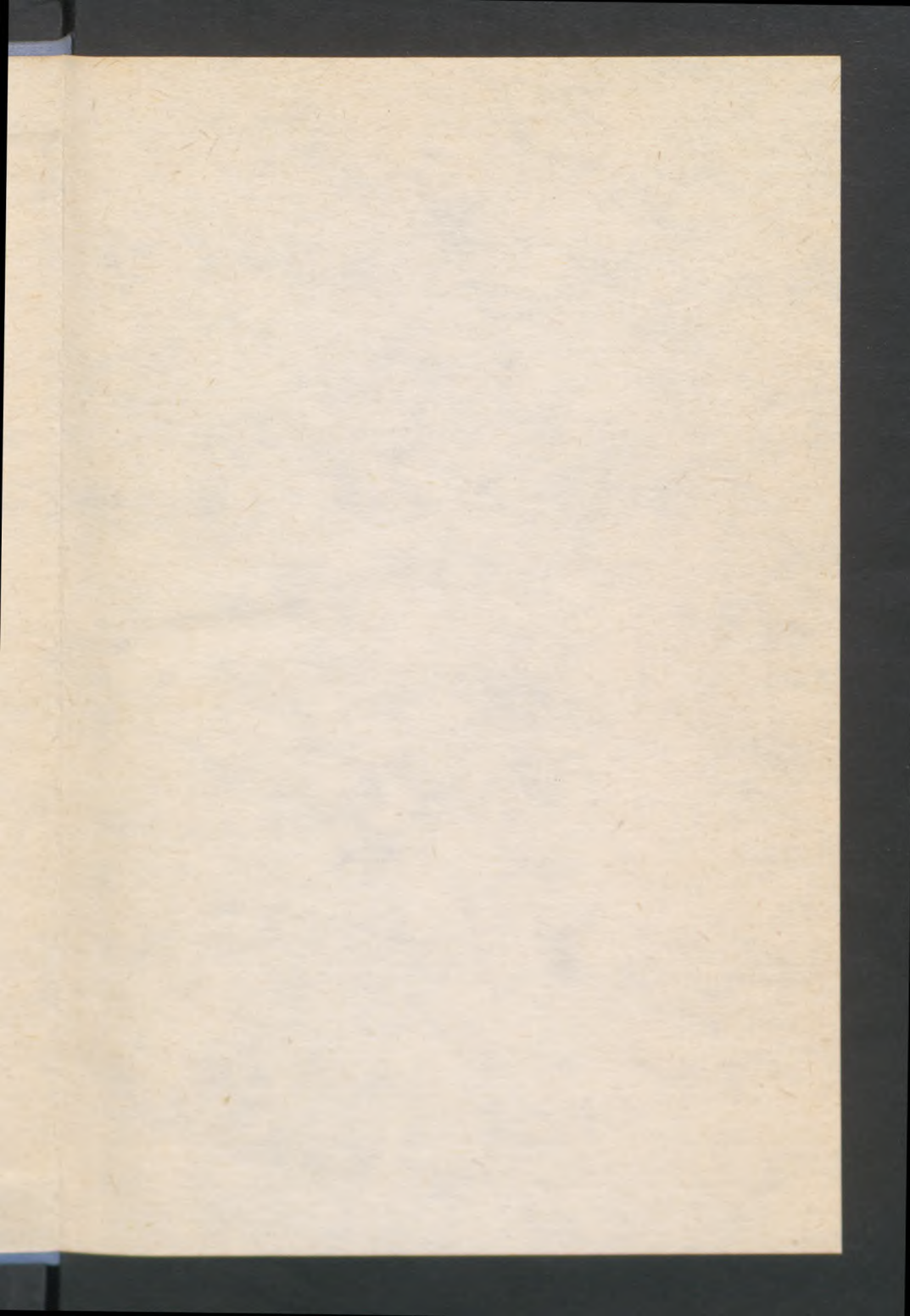
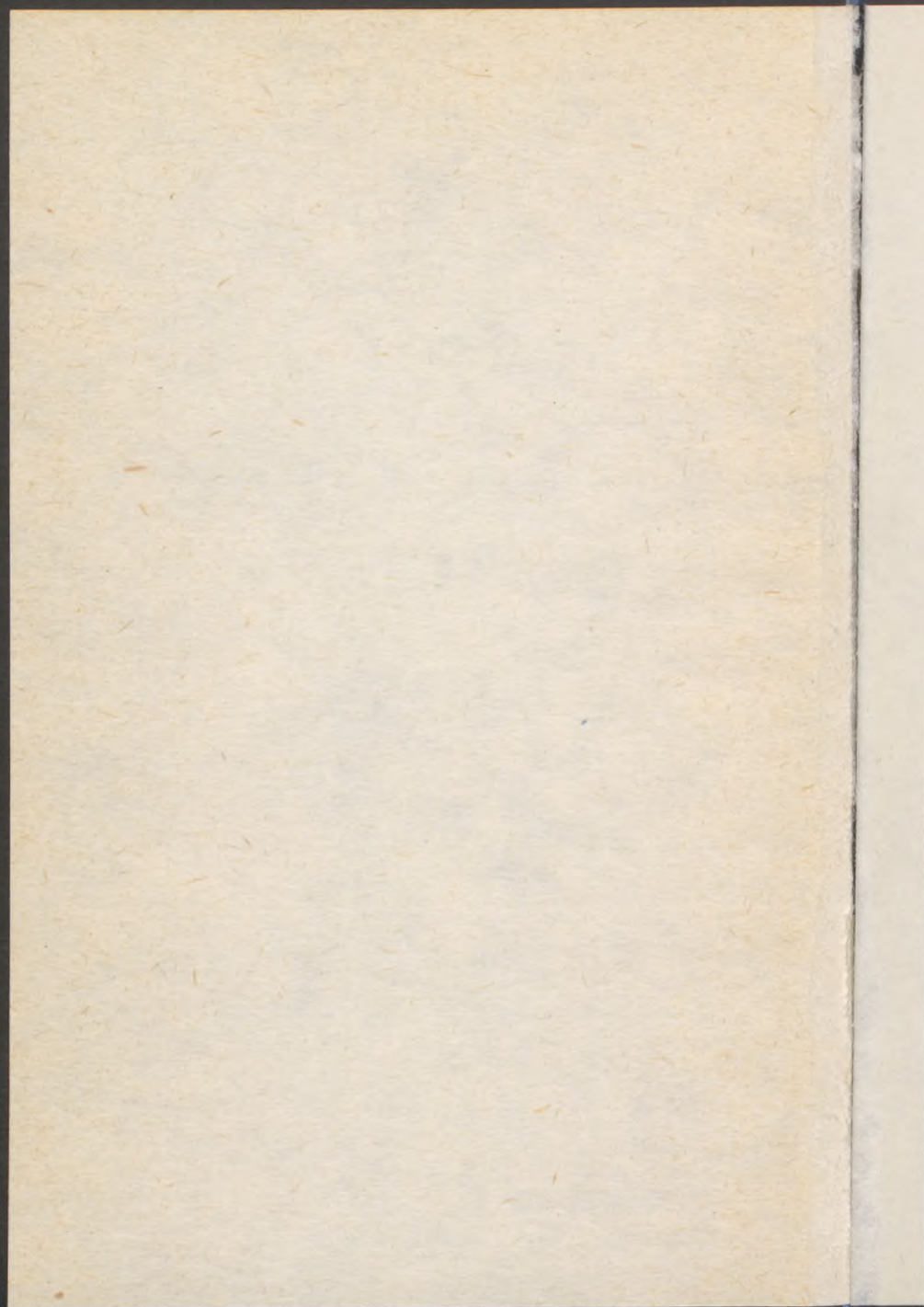

MB
129.433

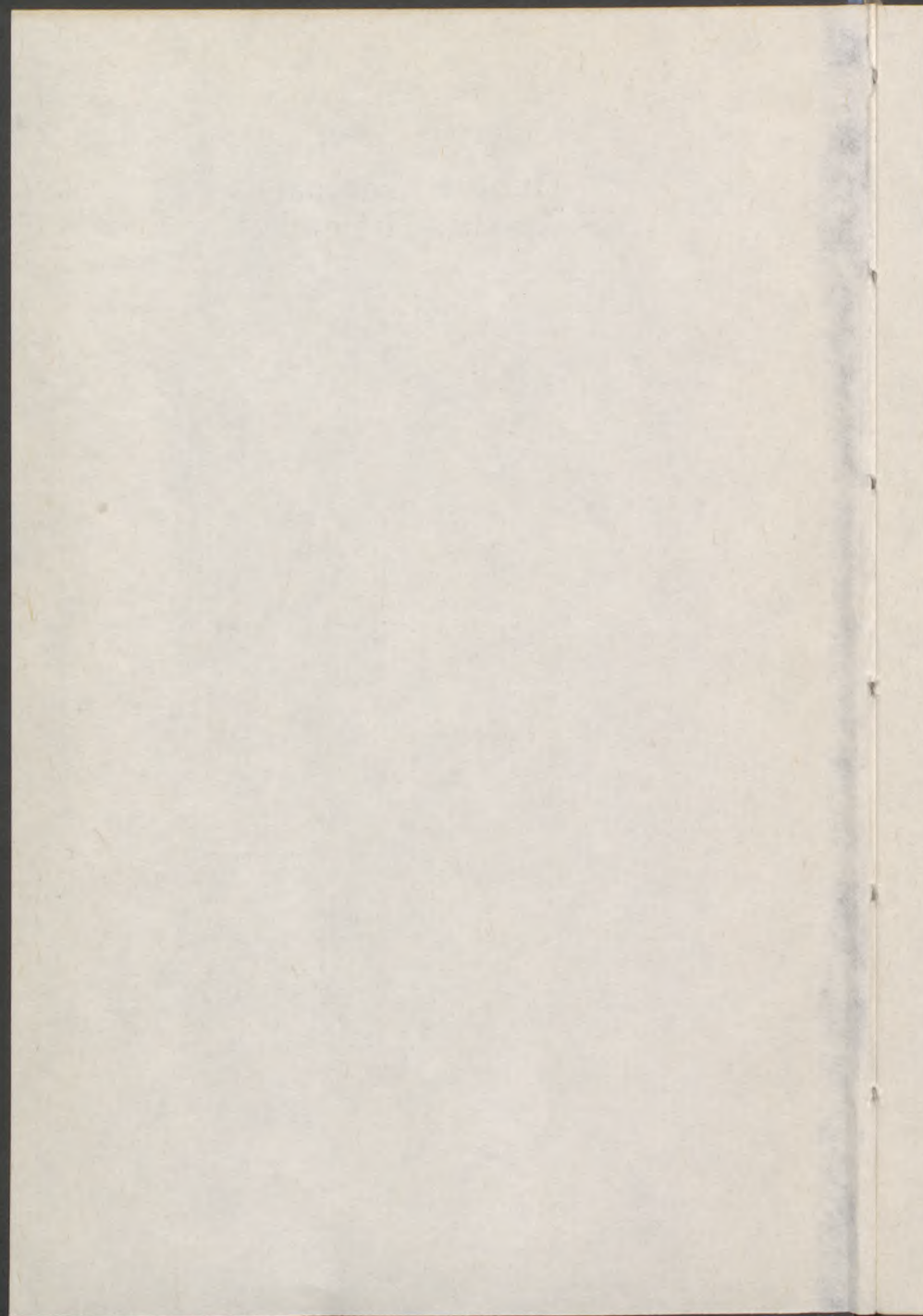

Utassy József

- Hungária kávéház?
- Kávéház Hungária!

UTASSY JÓZSEF

- Hungária kávéház?
- Kávéház Hungária!

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ
BUDAPEST

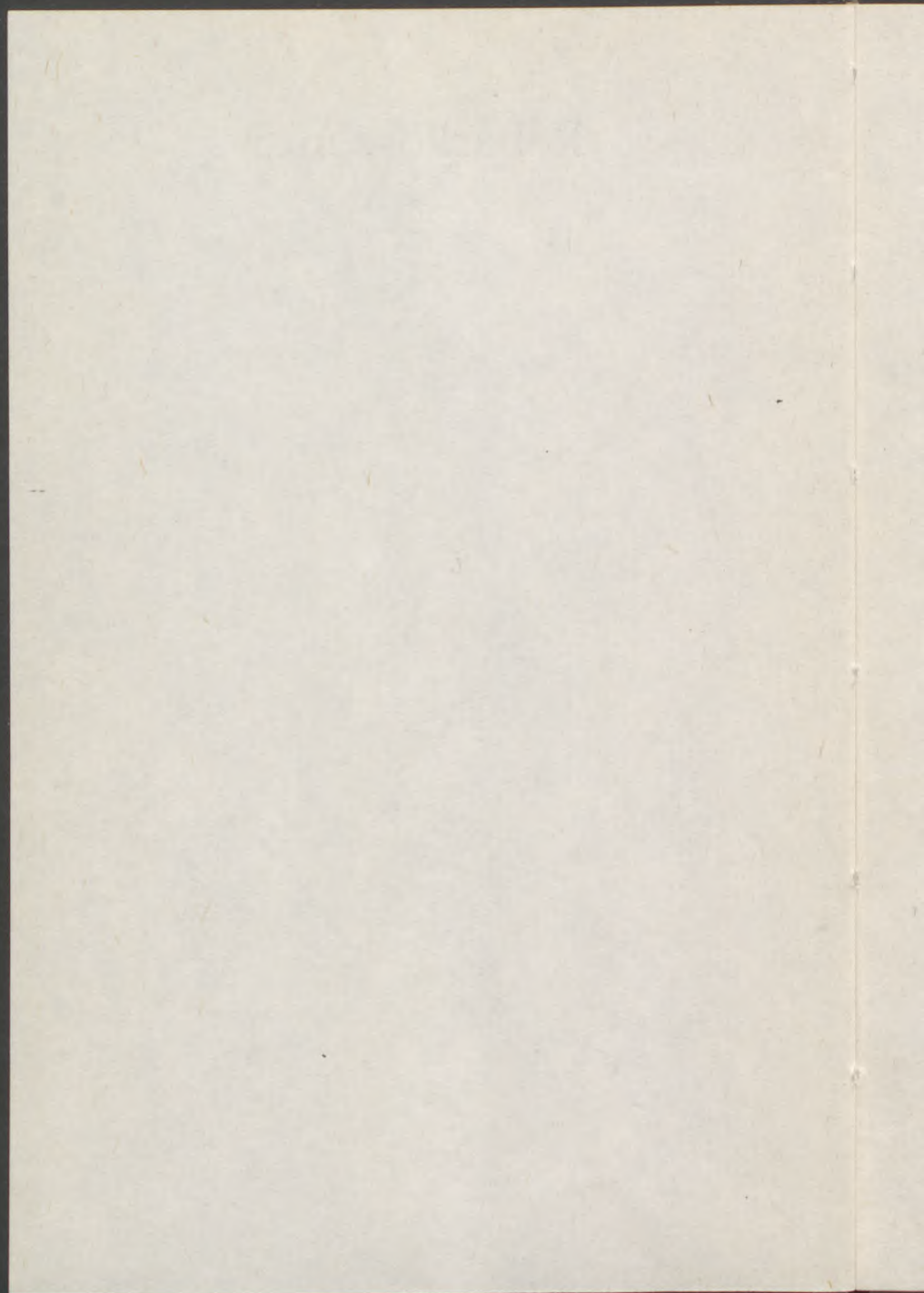
MB129.433

1988

© Utassy József, 1988

Pohárköszöntő

SZÉKFOGLALÓ

E kávéházban, hol járvány az ihlet,
receptre jár a dupla, Cola, sör,
egy szék, egy asztal engem is megillet,
bár arcomon még lábon áll a szőr,

s pókhálózik pillámon a tekintet.
De hallga! hív az Eustach-féle kürt
a könyvelésben naprakész zsenikhez.
Mért bántaná az Érintő a Kört

e kávéházban, hol mér-tan az ihlet,
s szerkesztve töprengsz, sorsod hátha így szebb:
magyar költő vagy, életed kiáltvány!

Hó hull, mégis rezseg a hó a járdán,
s alig állítják össze furcsa cehhed:
törzsasztalodról oda a márvány.

KÁVÉ-SZONETT

Idő, te aztán karburátor vagy!
Az örökmozgó Energiáé.
S te kétütemű piros motornak
vagy a sebességváltója: kávé!

Betűországút, ha cserben hagynak
gyalogos verseim igazáért,
legyen majd ez a szonett: talapzat!
Ihletem isteni italáé.

Ha meghalok, egy halhatatlan
kávéfőzőt viszek magammal!
Sejtem én, cinkos bűneim súgják:

rejt a pokol is tűzről pattant,
csillagszemű, ördögded angyalt,
ki főz egy léleklendítő duplát.

POHÁRKÖSZÖNTŐ

Egy mondatot,
egy mondatot csak,
csak egyetlen mondatot,
egy árva mondatot, ha holnap
hangot se lehet mondanod,

hangot se,
mert a pályabér
nem ám az ének örökzöld ága,
dehogyan lesz az az ág
babér:

huncut kis hóhérok mennek öltre
szavaid tisztásán
nyakadért,

s ő,
igen, Ő:

Ki A Holdra Föltett,
úgy rúgja alólad ki a Földet,
hogyan elzúg talpad alatt a szél,

s függsz majd:
egy vízszintes mondatért!

egy mondatot,
egy mondatot csak,
csak egyetlen mondatot,
egy árva mondatot a Sorsnak,

hogy hallják a vakok:
kimondatott!
lássák a süketek:
leíratott!

egy mondatot,
egy mondatot csak,
csak egyetlen mondatot:

egy félig földi,
félig csillagárvát!

arról,

mit tündököl a tenger,
bár ismered jól holdalattiságát

a csillagosban,
hol fényévek a rések,
földiek mégis
az úri keringések,

földiek,
mert iker,
mert iker bolygó
a Plútó és a Péntek,

nagy idők síkján,
az őszi földön,
hol Szabadságot
az Ember úgy nyer itt:

bilinccsel együtt
töri a tengerit!

egy mondatot,
egy mondatot csak,
csak egyetlen mondatot,
egy árva mondatot ragyogj csak:

EMBERNEK MAGYART,
MAGYARNAK EMBERIT!

BALATONI KÉPESLAPOK

Antal Istvánnak

1

Hogy hadonászik e vén szomorúfűz, hogy hadonászik!
Fészkes ágairól szinte lepottyan a Nap.
Nincs egy árva forint a zsebemben. Nincs
mosolyom sem.
Fáradt dankasirály fürdeti gondjaimat.

2

Sarlót képzelsz kezedbe,
és már suhintanád:
hajlong, suddog előtted
a satnya sás, a nád.

E zöld társadalomban
mindegy: Z elvtárs, X úr.
Egyikben sincs gerinc, csak
hitvány előgerinchúr!

INTELEM

Júdás, engem ne csókolj meg,
nyáladdal ne csúfítsd arcom.
Fölösleges! Mint a rossz pénzt,
úgy ismer Pilátus.

Pardon!

SZÉLJEGYZET

Amiről beszélnek a szombatesték:
nem tűri el a nyomdafesték.

KÉT IDÉZET

- „ez az ország létezésem tere”
- „hogy nézni is tereh.”

KÖZBESZÓLÁSOK

– Uszítható a macskakő?!

★

– Minek állítja hát esküdözve,
hogy isten uccse
ő Che
öccse?!

★

– Ki a pocakos erszényű
papa hobója:

te ne tudnád,
te szépreményű,

hogy forradalmat sem hoz a gólya?

★

– Kinek az ajkán
terror a dal már:
az forradalmár?!

UTOLSÓ HITVITÁM

avagy:

Ember a Holdon!

Hajdanán túl is a tülök Hold
csillagosba tévedt tulok volt.
Alant a sárba lovak léptek
égi patkóra tükörképet.

Minap egy rideg lelkipásztor
így papolt hitfogyatkozáskor:
„Meglásd, a mennyei betyár Hold
még elköti Istent a Nyájtól!”

Én meg részvéttel válaszoltam:
Ő, aki minden nőt bevérez,
s Jónással, cettel, tankhajókkal

az Óceánt is megemeli,
annak, Domine, semmiség ez.
Teheti, istenkém, teheti!

SZOBROT A HOLDRA!

Sziklák szérűjén, kavicstarlón,
ahová csak a Fiastyúk költ,
ott, hol a Hold a leginkább fáj,
mert holtában is föld:

e szobor talapzat nélkül álljon!
Gyúrja isteni ihlet agyagból!
Jobbjával intsen az ürbe várón,
balja bökjön a Földre haragvón!

Seszinű legyen. Seszármazású.
Ám nyugtalan, akár a tenger.
Fölnézhecssünk rá, ragyogva mindig:
Ecce homo! Íme, az Ember!

A világ küszöbére kitéve
lűktessen minden sejtje sajjón!
És üvöltsön, mint százezer éve – – –
Valaki hátha kilép az Ajtón.

FELHŐFEJES

Hát lássunk csak egy impozáns magyar gólt!
Puskás Czibort szökteti, egy csel, két csel,
Kocsis fölugrik, felhőfejes, és benn
a csillagok hálójában a fals Hold!

IFJÚSÁG, MINT SÓLYOMMADÁR

Jaj, Te! akinek olyan hosszú
haja nőtt, mint a fűzfavessző!
Miről merengsz úgy, hova tűnődsz,
hogy párodnak is, ki veled időz,
ökörnyálat húz kontyából az ősz?

Vallasd meg inkább öklödet, szóljon:
vissza miért nem suhog rá sólyom,
e kezes állat már hozzád se hű?!
S tudod-e azt, te Dávid-erejű,
hogyan nem kesztyűd, nem is a keselyű:

te ijesztetted világgá, kóbor!
Mert ezüst rablánc csörög csuklódon.

TÁVLAT

Bízom benned, te kis gazember!
A tócsa távlata is tenger.

BEEE!

Muszáj élni, muszáj:
bégeti egy juhszáj.

HOGY KI A GYAGYA?!

Akinek
kihagy a
gügye
agya.

KIÁLTVÁNY

Azt mondjátok:

margaréta?!

Én azt mondom:

marharépa!

Félelem?

Magány?

Misz?

Közöny?

Bibircsókok a Dísztőkön!

Azt mondjátok:

bű?!

Én azt mondom:

bá!

HOGY MIKOR VÁLTOZOM MEG?!

Ha majd az éhes
oroszlánnak
egy suta gazella
nekitámad!

ESTI MÉRKŐZÉS

Amit a szem lát:
hold a hálóban!

S amit a fül hall:

csillag-tribün-csend,
csillag-tribün-zaj.

NEM ELADÓ!

Vásár ez a világ,
vennék már irhámát:
de az nem eladó!

Viszik hát: irkámát.

MINDEN KÜLÖN ÉRTESÍTÉS HELYETT

Ma hajnalban,
egy perccel azelőtt,
hogy a Nap kelt:

gondolataim
a szélrózsa minden irányában
átlépték a magyar határt.

VALLOMÁS

Magyar vagyok.
Európai.
Költőnek is
egy kis hazáé.

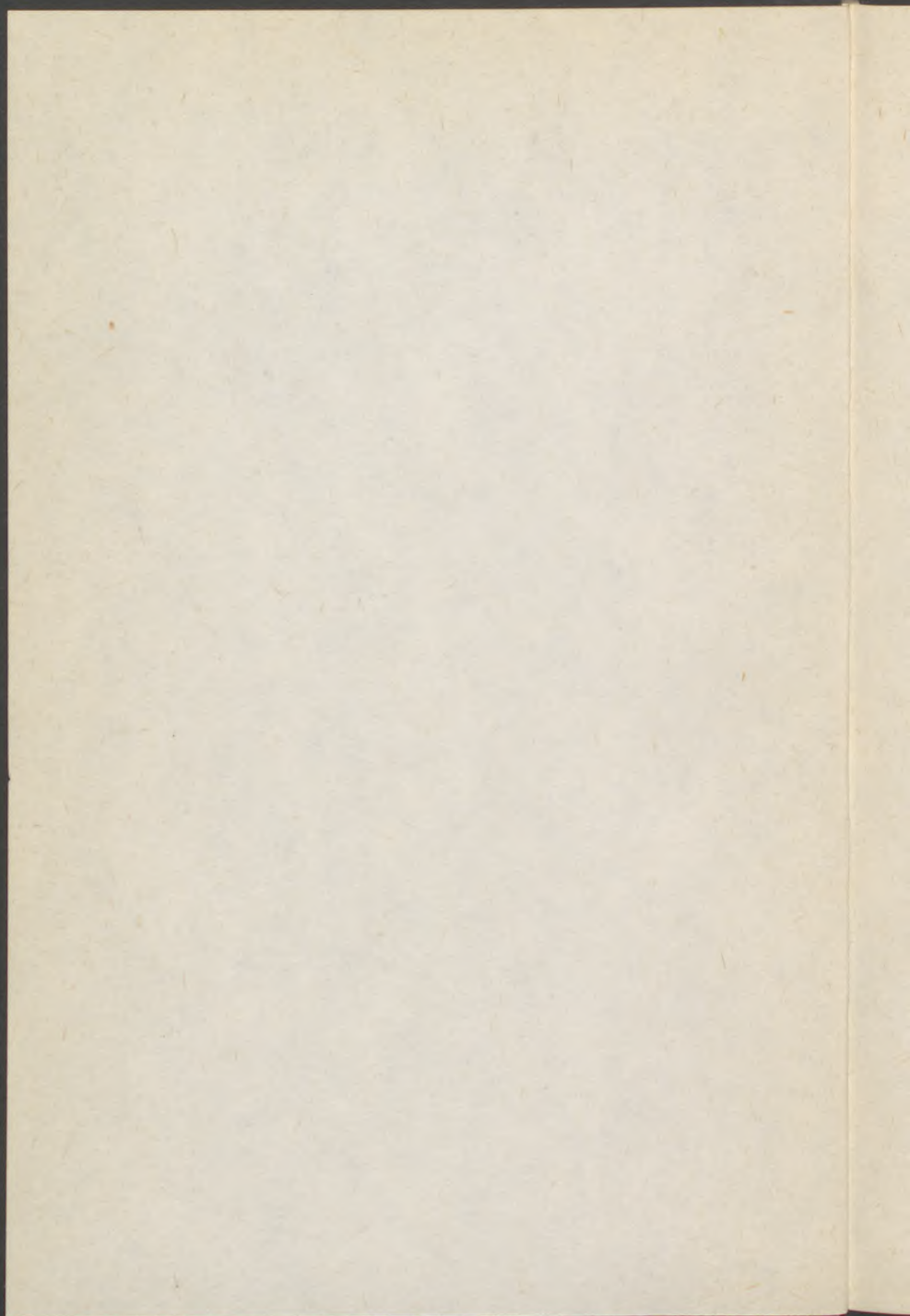
De ősemberi
a mozdulat,
minden mozdulat
szavaimban:

Az Első Piros Tűzrakásé!

AZ UTOLSÓ SZÓ JOGÁN

Maradjatok örökre velem:
Mindenség!
Szabadság!
Szerelem!

Van egy világ

TÉL

Bent:
szeretőmmel gordiuszi csomóban.

Kint:
Nagy Sándor karddal a hóban.

Ő is,
mi is:
ébren!

Ezerkilencszázhatvanhét
decemberében.

ILLEGÁLIS NÁSZÉJSZAKA

Olyan sötét van itt már,
mint egy pasztásdobozban.

Fekszem hanyatt az ágyon.
Fekszel hanyatt az ágyon.

Kint, a betonküszöb alól,
hallucinált tücsök dalol.

Ujjad között, leégve lakkig,
cigarettavég csillaglik.

Megszívod. Látom a melled.
Alatta két nagy árnyéksarló.

Nem beszélünk. Dunnánk felleg.
S vonul az ágy lassan, virrasztón.

Illegális nászéjszaka!
Hajad arcom holdudvara.

Testünkön csillagok teremnek.

– Jó?
– Jaj, nagyon!

- Szeretsz?
- Szeretlek.

Holdfény és porpaplan.
Horkol Magyarország.

Magányos vonatfütty.
Alszol. Megcsókolom szád.

Csönd. Cirpel a csengő.
Ásítva nyit kaput

a jámbikus léptű
öreg házmesternő.

S te félálomban morgod:
húzd föl hatra a csörgőt.

VAN EGY VILÁG

Csörgőre húzva hajnalunk,
sörhab csipkézi éjszakánk:
van egy világ itt általunk!
S honunk helyett egy félhazánk.

Kerekíti a telehold
szemünk esteledő tavát.
Miasszonyunk, szomorúfűz
tükrözteti ott szép magát.

És testet ölt a szerelem,
mert nem égi bútor az ágy!
Mégis, mikéntha felleget
vonulnának az éjszakák.

OLYAN JÓ!

ma csókol minden,
a szél ölel:
 pihés galamb ül
 szívemen.

VETKŐZTETŐ

Vetkőzz le, kedvesem:
összegyűrném a blúzod.
Vetkőzz csak. Én addig
ráfordítom a kulcsot.

Érzed-e, drága, mondd:
a gesztenyelevél
árnya, mint nagy tenyér
tapogat válladon,

vetkőzz csak, kedvesem,
én megyek, s lecsukom
utcánk rolós szemét:
ruhádra száll a por.

Zeng ereimben a
vér, tombol, téged áhít:
karomba kaplak – és
ölben viszlek az ágyig!

FELLEGAJTÓ

Íme: a szerelem szentháromsága!
Dó mért dörömböl a fellegajtón.
Óbálvány mered az új, pogány párra.
Térden az ország! Kőért sóhajtón.

A SZERELEM SZÉLÉN

Légy a szerelem szélén is bátor:
szeress engemet, Horváth Erzsi!

Mert a lebillent mérlegű ágyon
nincs többé játék.

Már fiam is csak a hinta álom
lengeti hozzád.

Sorsom örökség: tág a világom,
szűk Magyarország.

Mit akar itt ez a kéz a számon?
Csillagi csöndet emberi tájon?!
Hogy ami fáj, szótlanul fájjon?

Költő vagyok én: magyar költő!

Csak ami szívemen tollászkodik,
az röpül el az én számról.

Szeress engemet, Horváth Erzsi:
légy a szerelem szélén is bátor!

Majd összeterelem kis családom,
aklok melege szobánk belengi,
s tested fűvére, én édes párom,
kicsapom tíz ujjam legelni.

Csak légy mindennek szélén is bátor,
és szeress engem, Horváth Erzs!

HOGY KIBÍRJAM

Hajad sötétje ébred, este lesz.
Nyílnak az utcai lámpák.
Fényük megistenít: ablakkereszt
dönti vállamra árnyát.

Szobám cella.
Rám fillérek vigyáznak.
Képzelt karórámon fluoreszkál a számlap.

Hogy nélküled mégis kibírjam itt:
előhívom csókjaink negatívjait.

INTÉS

Hős vagy.
Nőс vagy.
Ne hősködj!

SLÁGER

Rongyokban lóg már a szép szerelem-szöttes,
mit együtt álmodtunk meztelenségünkre,
mi: másnak-hazudó, két ölelkező test –
rongyokban lóg már a szép szerelem-szöttes.

ABORTUSZ UTÁN

Szemed égi csordakútján
holló szemöldököm verdes.

Hol a gyerek?!
Beleugrott!

Ropogtatja ránk a holdat,
mennyei savanyúcukrot.

Ne sírj.

AZ ÉN KICSI FIAM

Lent,
Magyarország égaján hagytam:

verjen félre
egy nagyharang szoknyát,
rúgja zeniten,
köldökmagasban
követelje, hogy világra lopják,

mert Ő:

az eljövendő
ondó,
ősömig,
az összejtig hiú,
legeslegkisebbik fiú,
halálnak is jövendőmondó,
pöttöm,
horizont alatti Hamlet,

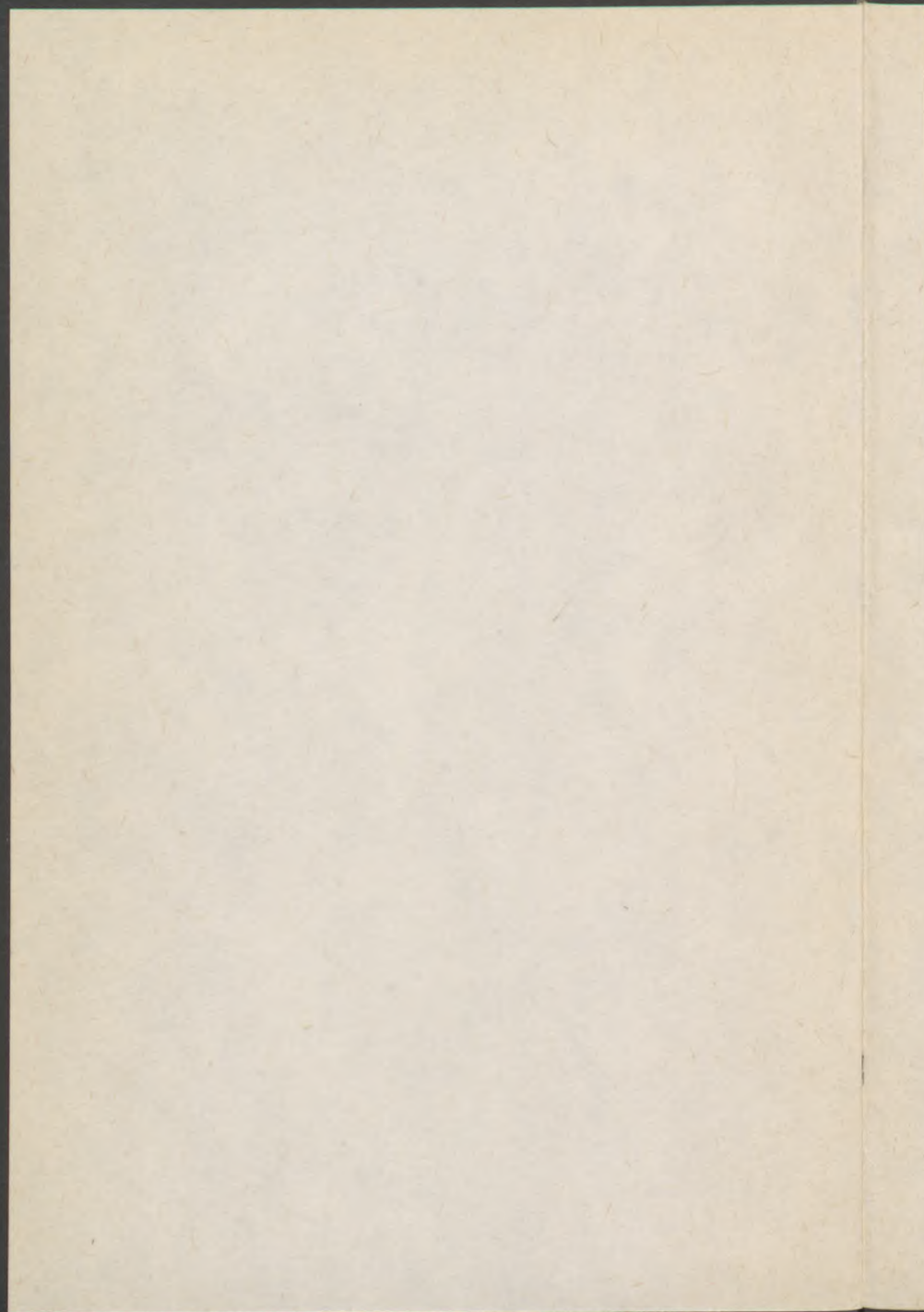
kezében huzatos koponyámmal

az én üvöltő,
kicsi fiam lesz!

VÁRLAK

Alvó,
ki rólad álmodik,
és szépnek lát,
nagyon szépnek:

ő sejti csak,
hogy állok itt,
s várlak,
várva várlak téged.

Világvárosi éj

NŐK

Karcsúak vagytok,
gömbölyűek,
hosszúcsókúak,
nagyölűek:

a vaknak is gyönyörűek!

HÁT TI KIK VAGYTOK?

Mi vagyunk a kurvák.
Se szerelem, se flört!
Palink mellén pénzért
pöndörgetjük a szőrt.

VILÁGVÁROSI ÉJ

A nagyfeszültségű neonlugasokban
magányos Díszterek bibircsókolóznak.

SZERELEMIJESZTŐ

Szodomából szalajtott asszony,
Icuja három kívánságnak,
dugáru a gyönyörpiacról,
méhkirálynőm, te virágállat,
ezen a holdig himporos esten:
szerelemijesztő Budapesten!

föltámadásig sarkon álló
arkangyal, hímveszőn harsonázó,
körúti tündérkedő fillér,
fillérkedő körúti tündér,
kinek én vagyok ma éjjel újra
csillagmilliomos fiúja!

MAGDIHOZ

Csókjaim már elhamvadtak a szádon,
trikómon sem restelkedik rúzsod.
Nem faggatod a szótlan éjszakáktól
hol-létemet. Élek-e? Nem tudod.

Szoknyád alatt is más kutat-keresgél.
Lassan fél éve már, hogy láttalak.
Mit is kívánnék mást neked: szeressél,
szépüljön meg életem általad!

FAGYÖNGY

Nem zuhatagos
vérem gyümölcse:
fagyöngy voltál csak,
testem fagyöngye.

Virultál rajtam,
nedvem elszívtad.
Remélted titkon:
majd versbe írlak.

Hát itt a vers!
A költemény: kurtán.
Lengesd, lobogtasd!
Ég veled: kurvám.

Fagyöngy voltál csak,
testem fagyöngye:
nem zuhatagos
vérem gyümölcse.

TAVASZ VAN, KIKELET

Tavas van, kikelet,
erdőt, mezőt járok:
hej, ti virág-kurvák,
ti kurva virágok!

Három *úriasszony*
döngetteti méhét
velem is, szegénnyel,
ki csoda hogy él még,

ki csoda hogy él még.

REF

Nem tűnődik
vágya tűntén,
viszont minden csókja:
bűntény.

Tarifája
csak egy tizes,
ám:
közismert szifiliszes.

NE HIDD, HOGY MEGVÁLTOZOM!

Se-fiú-se-lány Isten dörmög,
mert csillagszemű arkangyallal
paráználkodik egy ördög:
se-fiú-se-lány Isten dörmög.

Tetőtől talpig parázna voltam,
darazsa minden combnyílásnak.
Ne hidd, hogy megváltozom majd holtan:
vár Luciferné buján bomoltan,

ne hidd, hogy megváltozom holtan.

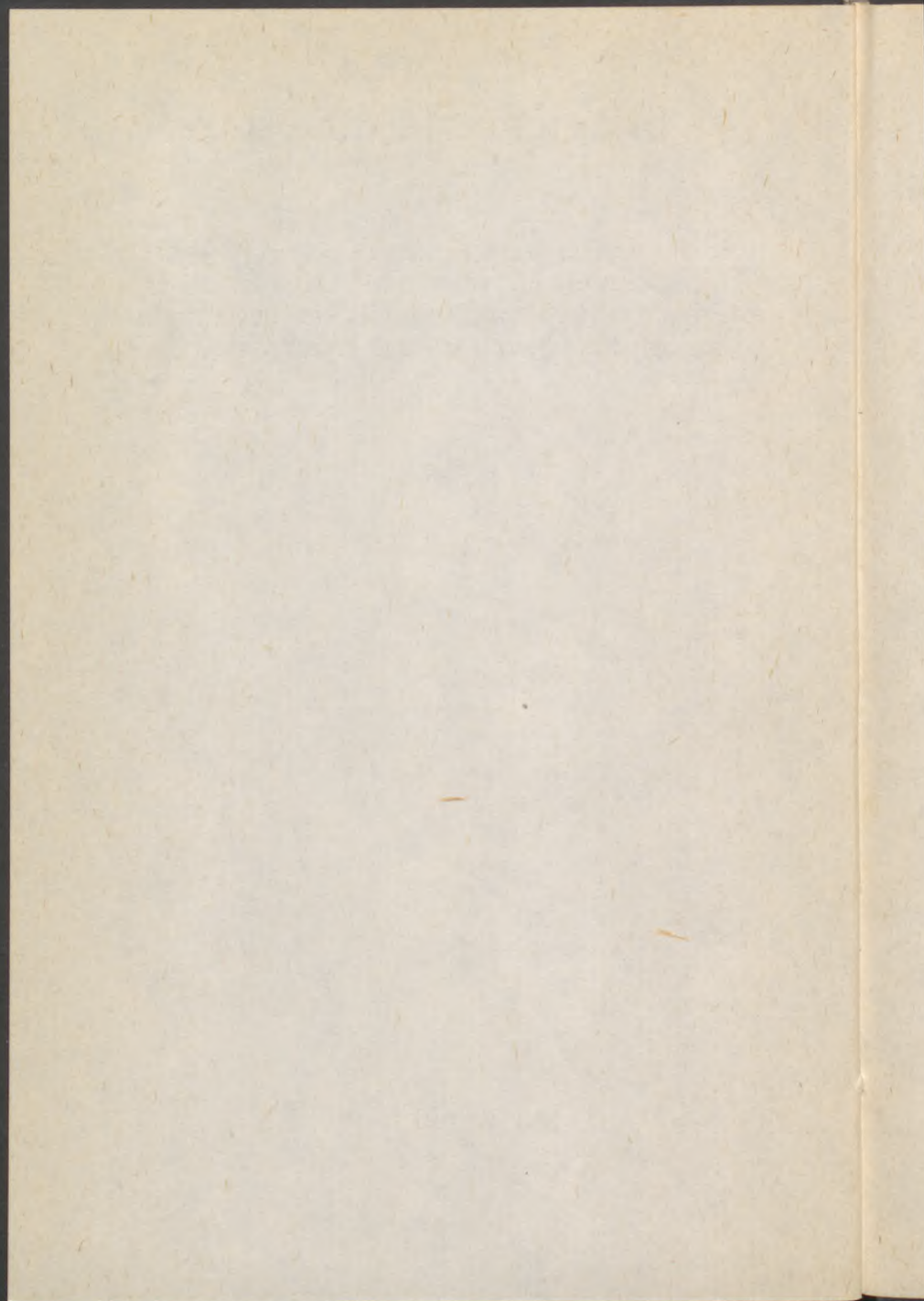
HOGY MIT CSINÁLJATOK?!

Fiúk, fogjatok legyeket!
Töméntelent. Rengeteget.

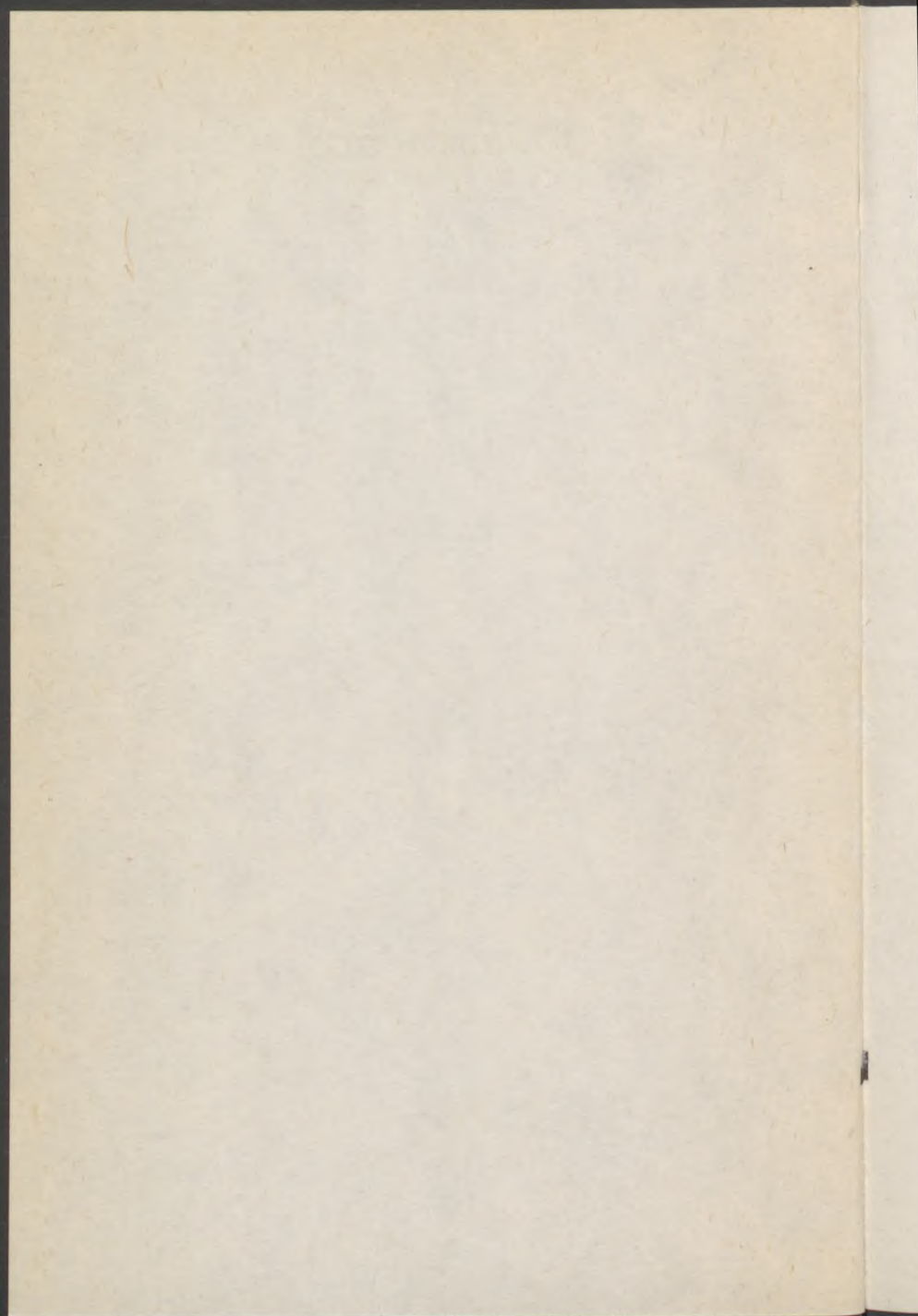
Ti meg, lányok, taktusra,
tűzzétek egy kaktuszra!

DISZTICHON HESIODOSHOZ

Kérlelsz minket szent Helikon fia, jó Hesiodos:
hitvesként oly nőt válasszunk, aki szűz!
Megfontoltad-e, Múzsafi, mondd, eme balga tanácsot,
'sz joggal kérdheti nőd: szűz voltál te talán?!

Várvaváró

EGYEDÜL, ELHAGYATVA

Korog az éj gyomra,
hó szakad a fákra.

Főzz egy erőlevest,
automatácska:

Automatácska!

KÉP

Fölrebbentik a fák az éjfélt:
tízezer varjat, százezer hollót.
Nap oltja el a hangulat Holdat.
Lehúzza minden csillag a rolót.

KÉRDÉSEK KÉRDÉSE

és a többi és a többi
vajon tudnál-e embert ölni
tudnál-e vajon embert ölni
és a többi és a többi

CSÖNDDEL CSEREPEZVE

Csönd
Csend–Csönd
Csönd–Csend–Csönd
Csönd–Csend–Csönd–Csend

Ki innen! El innen!

Zuhan a lift. Lépcső.
Utcák, hidak, terek.

Keresztül ugrosva
a városra zúdult
dirib-darab eget:

suhogok hozzád, te!
s a küszöböd előtt
nagy, tüdő formájú
felleget lihegek.

Nyiss ajtót! Nyiss ajtót!

Csönd
Csend–Csönd
Csönd–Csend–Csönd

Tücsök-villanycsengő!
Círpeld föl!! Círpeld föl!!!

VÁRVAVÁRÓ

Mélyebbre innen hova hull ember?!
Összefektetsz egy váróteremmel.
Kölyökálomra a kerekektől!
Várni mindarra, ami ma sem jön.

ENGEDJE MEG, HOGY BEMUTASSAM!

Íme, ez a szobám.
Különbejáratú
s keskeny, mint a kedvem.
De úgy nézzen körül:
itt a világ lakik!
Sajnos, albérletben.

Az a rés ott: ablak.
Udvarba les. Rácsos.
De szép csillagot vet
szeme majd, ha rásóz
öklösödő dühöm,
de szép csillagot vet!

Szekrény. Ódivatú
diófa-dokumentum:
„maraggyon itt a szű
naccsága hazamentem”

De újra itt hasal mind
egymás hegyén-hátán:
trikó, svájci, vasalt ing,
újság, könyv, gitár, sál,
bokafix, pizsama...

Tudom, mire gondol.
Én nem megyek haza!

Ez itt az asztalom.
Politúros. Kerek.
Vizeskancsót tükröz,
s félkiló kenyeret.

Az a piros vekker
siet vagy száz évet!
Ebben a szobában
csöpp kagylóhamutál
méri a gyöngy időt:
pontos költeménynek.

Két szék. Nyűtt bársonyú.
Foglaljon már helyet!
Ha kér vizet, öntök.
Ha kenyér kell, szelek.

IRÍGYKEDŐ

Egy kis tücsök
tanyát ütött
szobámban,
s dalába bújt előlem,
hogy ne lássam.

KÉTSOROS

Legyint a csósz, legyint:
megint az ősz, *megint*.

EGYEDÜL

Egyszemű-Óriás-Éjszaka
mered rád a horizontról.
Már megint egyedül még haza.
Vonít egy magányos mozdony.

ÓRÁK CIKIZÉSE

Toronyóra! Ringyója réznek!
Konduljak meg, ha még rád nézek.

Falióra! Te hülye falióra!
Fészkedben tizenkét kakukkfőka.

Nem akarom, hogy szerződést kössünk:
emlékeidet súlyzó tököd csüng!

Zsebóra! Ezüst rabláncfüzérke!
Te vagy itt minden Nagy Mellény sérve.

Az éjféli égbolt a legszebb számlap!
Egy krumpliért a karórámát

ki veszi meg?!

Ki veszi meg?

FÉLÁLOMBAN

Csend.
Bal fülem kovácsműhelye
cseng.

Te kovács,
ne patkold Pegazus paripám!
Nem szokás.

Cseng
bal fülem kovácsműhelye.
Csend.

RÉDICSI APRÓSZENT

Íme, U. J. pólyás fia!
Azt csak sejti még a zene:
kis xilofon bordáira
mit is ütöget a szíve.

PANASZ

Mindenki
milyen magabiztos!
Szerintük így,
szerintük úgy.

S megszállottak,
mint maga Krisztus!
Észre sem vesznek:
kisfiút.

KARTOTÉK ADAT

Rám vall ez is, mindenképp rám vall,
mert utálok, ha megoszt a virtus.
E körülmetélt kis országban
zsidó is vagyok, mint Jézus Krisztus!

GYÓGYSZEREID

Hibernál, Orap, Haloperidol:
tíz éve, hogy egy korty szeszt sem iszol.

Szemap, Frenolon, Pipolfen:
gúzsotokból, jaj, ki old fel?!

Lítium, Ludiomil, Melleril:
a jókedv nagy ívben elkerül.

RÖGESZME

Rög esz meg.

PILLANATKÉP

Megtorpanok majd égre meredten,
torkomba visszanyelem a sikolyt.
És rádöbbenek a rettenetben:
hajam ellobbant, két szemem kifolyt.

HÁTHA

Zokog a nagy éjszaka, sír, mert
úgy borul rám, mint a koporsó.
Hátha az úr csak csillag-sírkert,
s a földi élet az utolsó?!

HALKAN

Bomba után 1-ben,
ha majd mennybe szállunk:

kinő a szárnyunk?
Kinő a szárnyunk?!

MAGYAR NÓTA

Kimegyek a timi-temetőbe,
béfekszem egy kipi-koporsóba.

FOLK BEAT

Kimegyek a temetőbe,
befekszem egy koporsóba.
Kukucskálok, kukucska:
hul-la, hul-la, hu-hul-la!

SZISZIFOSZ

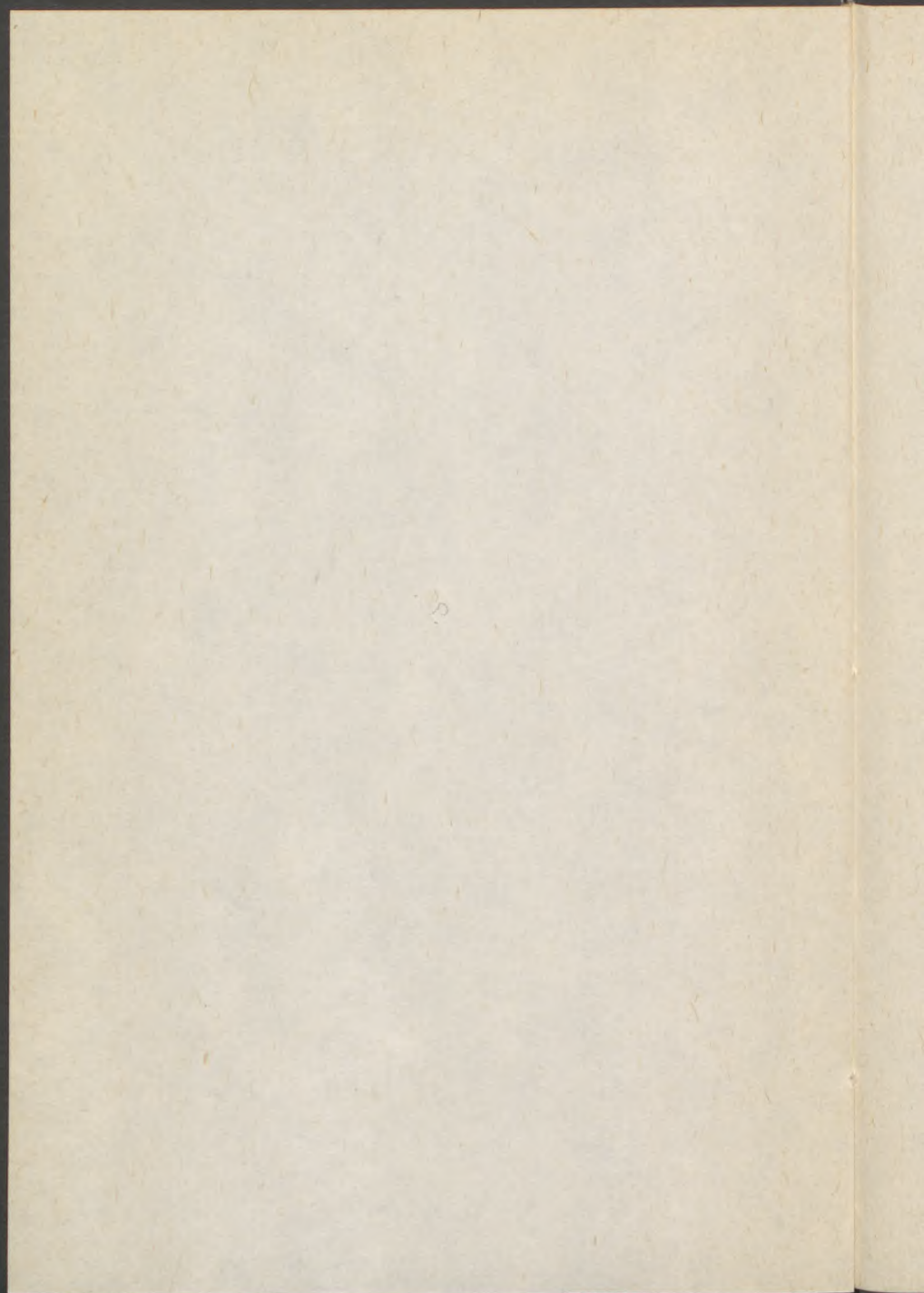
Ki mer ott állni
pár szál virággal,
ahová én
a Földet görgetem?!

JÁTÉK

Egy lihegő gondolat
hasal az agyamban,
tekintete sunyítva
ballag végig rajtam.

Majd szökkenve fölugrik,
s leteper hirtelen.
Dulakodunk, de végül
papírra fektetem.

A nagy szavak körútján

IRODALMI ÉLET

Istenülnek a piacon
pegazus-lócsiszárok,
s öltre mennek – ó, kis haszon! –
a bajnok és a bájnok:

mert szent a rongy középszer,
mert szent a rongy középszer,
mert szent a rongy középszer,
mert szent a rongy középszer.

AZ ŐSTEHETSÉG

„Nem érdekell!
a verseimre kushadt
kritikus had.

Cigányasszony!
jósolj nekem babért
krumpliért, babért.”

A NAGY SZAVAK KÖRÚTJÁN

Lézengek itt, a Nagy Szavak körútján.
Surrog a szél, szikrásodik hajamtól.
Ünnep van, május, térzene, piros pad.
A park összes petúniája harsog.

S én lengek itt hófúvásos fehérben,
elhagyatva, csattogón, mint a zászlónk.
Nagy hóvirág szemem lassan kinyílik
Segesvárnál, Abdán, Balatonszárszón.

S tüntetek itt! A Nagy Szavak körútján!
Nem tud mit kezdeni velem a rendőr,
mert nem öltem – úgymond: parancsra! – senkit,
s verejtéket sem sikkasztottam elvből

édes hazám (vagy a magam) javára.
És nem fuvaroztattam úgy az eszmét,
hogy a gazda a légyzenés küszöbről
rávillantsa a nagypofájú fejszét.

Csak ácsorgok a Nagy Szavak körútján!
A kirakat csörren tekintetemtől.
Az árak bércein el-eltűnődöm.
Belátni onnan múltam és jövőmdm.

Zörgő csontváz-apám itt jár előttem!
Bukdos, selymek örvényében fehérlik.
És közénk áll a Nagy Szavak körútján,
ha vállon ver egy veterán Vezércikk.

Kacsingat rám a Szőke Optimizmus!
Övé jövőm. Vezesd hozzám, te sétány!
Kifordítom zsebeimet, mosolygok.
S a lampionmellű ringyó odébb áll.

Föl a fejjel! bimbós rakéta pattan.
A standokon súlyos ponyvák duhognak.
Ott árulják a Megtért Bumerángok:
a jó békét s az üde szóvirágot.

HÉT KRAJCÁR AZ ÁRA MINDEN CSOKORNAK!

AJÁNLÁS

Hallod a kis nyugodtját?!
Ma ráér,
s könyörög hozzád
nyugtalanságért.

Bocsáss meg néki, herceg:
nem tudja, mit cselekszik!

EGY NÉPDALRA

Hej páva, hej páva,
fiaid az idő fészkeből kihányva,
éjjel
szanaszéjjel
keresnek a térben,
mindenütt hasztalan,
mindenhol hiába,
hej páva, jaj páva!

EGY RAKÁS VERSRŐL

Orrfacsaróak.
Vidd a fenébe!
Bűzlik a tollad
kék ürüléke.

NYÍLT LEVÉL

Szavaimat hogy öld,
hogy szárnyát szegd a dalnak,
jogot, te önjelölt,
kitől kaptál, ha kaptad?!

Ne énvelem közöld,
csak válaszolj magadnak.

Engemet ez a Föld,
ki véneidnél vénebb:
fiaként üdvözölt,
s énekek énekének
fogadott föl a zöld.
Nem: csillagra cselédnek!

KILENCEK

Különcök
a
Kilencek?

Hűek,
mint a kiveret eb!

EGY KRITIKÁRA

Miért mond INDULATOT? Miért nem
említ inkább ENERGIÁT?!
Így arra kényszerít, idézzem
Federico García Lorca szavát,

miszerint: A MŰVÉSZET
ENERGIAÁTVITEL.
Neki csak elhiszi, ha már
nekem nem hiszi el?!

Node, kedves H R G!
Remélem, nincs HaRaG?

ELLENPONT

Hogy ontja a verset,
hogy ontja!

Újabban:
naponta tíz szonett.

Bezzeg én,
orvosok bolondja,

tablettázgatók itt
szorongva:

naponta
tíz szemet!

ISMERŐS

Ismerek, sajnos, valakit:
akit a vakhit alakít.

AZ ÖRDÖGBE IS!

Nem vitázom többé veled.
Vigyen el a tatár!
Buta vagy és oly agresszív,
mint egy országhatár.

KÖZÉPSZERY KÁZMÉR!

Ismerjük tollad anyagcseréjét.
Minden szavad bozsog.
A szárnyas betűk belepik végképp,
lásd be már: tollad kék ürülékét
hiába cukrozod.

MENTSVÁR

Poétánk ír és
el-elméláz.
A mindenség?
Jó menedékház.

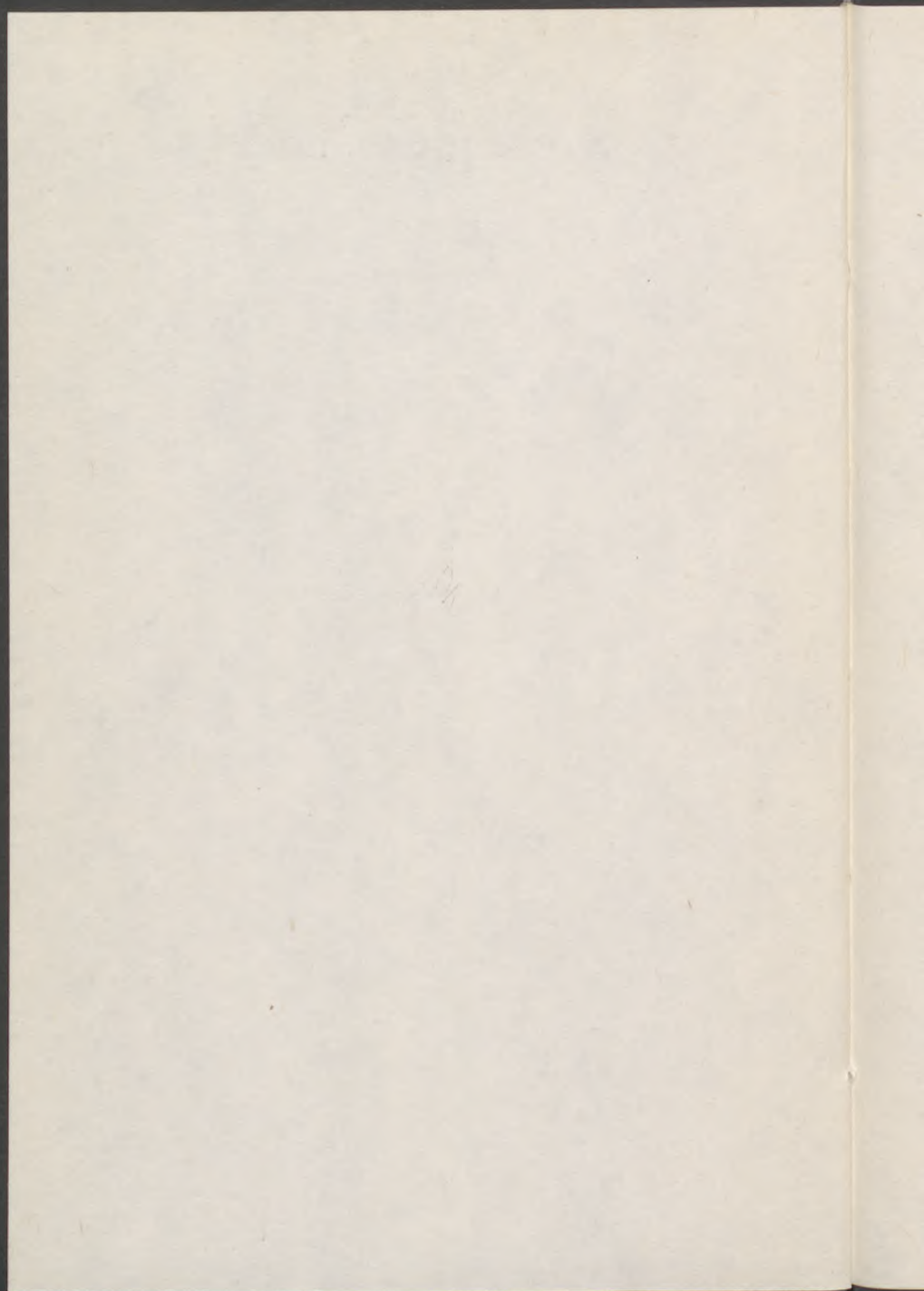
Látok ám én ott
képet, mi rávall:
kertitörpét
a Hold udvarában!

Jó lesz tudnod,
magadat mentsd bár:
nincs kacsalábon
forgó mentsvár.

TE SZALMALÁNGÉSZ!

Hova hamuhodsz,
hirtelenkém?
Ráérsz.

Szerelmem, ének!

JÓTANÁCS

Az ihletre nem várni kell,
hanem elébe menni!
Ácsorgó időre nincs hitel
semennyi.

TANULSÁG

Mióta
úgy akarok írni,
mint Más:

nem

megy

az

írás.

SZERELMEM, ÉNEK!

Ha éigigérő
fán raksz is fészket:

királlysasokkal,
dögkeselyűkkel

köröztetnek itt,
szerelmem,

Ének.

RÍMEK

(nyelvészeti vizsga után)

Szemere
szomorú
számara
számára

KANCSAL RÍM

Ahasvér
A vérhas

MELEG ZSÁK W. S.-NEK

Sándor-nap!

Hevülnek a hatalmas zsákok,
lihegnek a fény trógerei,
zsákolnak.

Mintha iszákot,
vállamra vetek én is egy zsákot!

- Quo vadis?
- Wohin gehst?
- Kudá igyos?
- Hová mész?

Viszem
Weöres Sándornak.

Van benne: Ű!
Panyigai.
Meg kéknyelű!
Venyigei.

Van kóc,
kenderből!

S kicsobbantottam a tengerből:

cepelek öt kila ángolnát,
hátha jókedvre hangolnák.

WEÖRES MESTER!

Mit hetven év! Mit száz! S ezer!
Ha dalokba temetkezel.

KORKÉP

Suhoghatsz,
Pegazus,
ügethetsz:

dárda áll
mindenütt
szügyedhez!

MÚZSA!

Szavak kerítőnője,
Múza!
Hát hol vannak
az ígért versek?!

Ajánlom,
csókolj homlokon újra,
vagy ha nem,
ha nem, hát: vessz meg!

VERS ÉS PRÓZA

A vers: gyöngyszem.
S a próza?
E gyöngyszemet
aprózza.

PROGNÓZIS

Laptólte.
Pilinszky versfogyatkozása.
Kötetem
saját bőrömbe köttetem.

BÁBUTOK BÚBJÁN

Énekijesztő korban élek.

Süveg a szélben hogyha biccent,
avagy egy kabát ujja nemet int:
rebben a raj, hogy a zenit zeng!
Csupa egyenrongy a Mák-Föld megint.

Közösíts ki, Zarándokének!

Delej se bolondítson délnek,
mint sárguláskor e sok süvöltőt.
Riogjatok csak, szeplőzzétek
szemem égáját: seregély költők!

Bábutok búbján billegdélek.

CSAK ÉLTEM!

Ma sem csináltam semmit:
csak éltem ezt a verset.
Ez okozott örömet,
gyötrelmet,
keservet.

Mert a verset nem írják:
a verset élve élik!
Ezért időtlenül a szó,
és fénylik,
fénylik,
fénylik.

TARTALOM

POHÁRKÖSZÖNTŐ

Székfoglaló	7
Kávé-szonett	8
Pohárköszöntő	9
Balatoni képeslapok	12
Intelem	13
Széljegyzet	14
Két idézet	15
Közbeszólások	16
Utolsó hitvitám	
<i>avagy</i> : Ember a Holdon!	17
Szobrot a Holdra!	18
Felhőfejes	19
Ifjúság, mint sólyommadár	20
Távlat	21
Beee!	22
Hogy ki a gyagya?!	23
Kiáltvány	24
Hogy mikor változom meg?!	25
Esti mérkőzés	26
Nem eladó!	27
Minden külön értesítés helyett	28
Vallomás	29
Az utolsó szó jogán	30

VAN EGY VILÁG

Tél	33
• Illegális nászéjszaka	34
Van egy világ	36
Olyan jó!	37
Vetkőztető	38
Fellegajtó	39
A szerelem szélén	40
Hogy kibírjam	42
Intés	43
Sláger	44
Abortusz után	45
Az én kicsi fiam	46
Várlak	47

VILÁGVÁROSI ÉJ

Nők	51
Hát ti kik vagytok?	52
Világvárosi éj	53
Szerelemijesztő	54
Magdihoz	55
Fagyöngy	56
Tavas van, kikelet	57
Ref	58
Ne hidd, hogy megváltozom!	59
Hogy mit csináljatok?!	60
Disztichon Hesiodoshoz	61

VÁRVAVÁRÓ

Egyedül, elhagyatva	65
Kép	66
Kérdések kérdése	67
Csönddel cserepezve	68
Várvaváró	69
Engedje meg, hogy bemutassam!	70
Irigykedő	72
Kétsoros	73
Egyedül	74
Órák cikizése	75
Félálomban	76
Rédicsi aprószent	77
Panasz	78
Kartoték adat	79
Gyógyszereid	80
Rögeszme	81
Pillanatkép	82
Hátha	83
Halkan	84
Magyar nóta	85
Folk beat	86
Sziszifosz	87
Játék	88

A NAGY SZAVAK KÖRÚTJÁN

Irodalmi élet	91
Az őstehetség	92
A nagy szavak körútján	93
Ajánlás	95
Egy népdalra	96
Egy rakás versről	97
Nyílt levél	98
Kilencek	99
Egy kritikára	100
Ellenpont	101
Ismerős	102
Az ördögbe is!	103
Középszery Kázmér!	104
Mentsvár	105
Te szalmalángész!	106

SZERELMEM, ÉNEK!

Jótanács	109
Tanulság	110
Szerelmem, ének!	111
Rímek	
<i>(nyelvészeti vizsga után)</i>	112
Kancsal rím	113
Meleg zsák W. S.-nek	114
Weöres mester!	116
Korkép	117

Múzsá!	118
Vers és próza	119
Prognózis	120
Bábutok búbján	121
Csak éltem!	122

A védőborítót Horváth Péter tervezte

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ

Felelős kiadó Jovánovics Miklós

Szedte a Nyomdaipari Fényszedő Üzem (878656/08)

Dabasi Nyomda (87-2437), Budapest-Dabas, 1988

Felelős vezető Bálint Csaba igazgató · Felelős

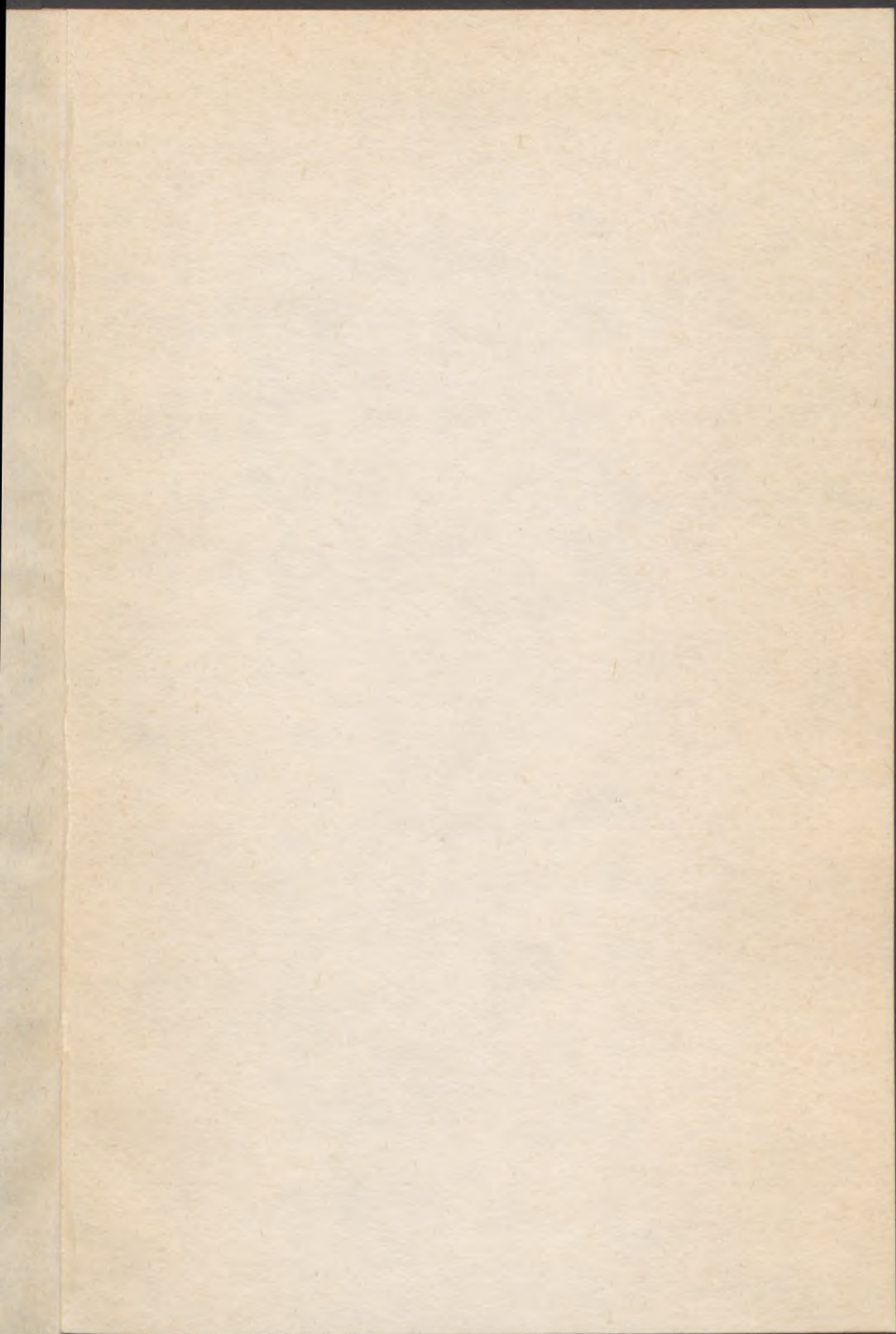
szerkesztő Alföldy Jenő · Műszaki vezető Sebestyén

Lajos · Műszaki szerkesztő Fejes Zsuzsa · Kiad-

ványszám 8492 · Megjelent 6,5 (A/5) ív terjedele-

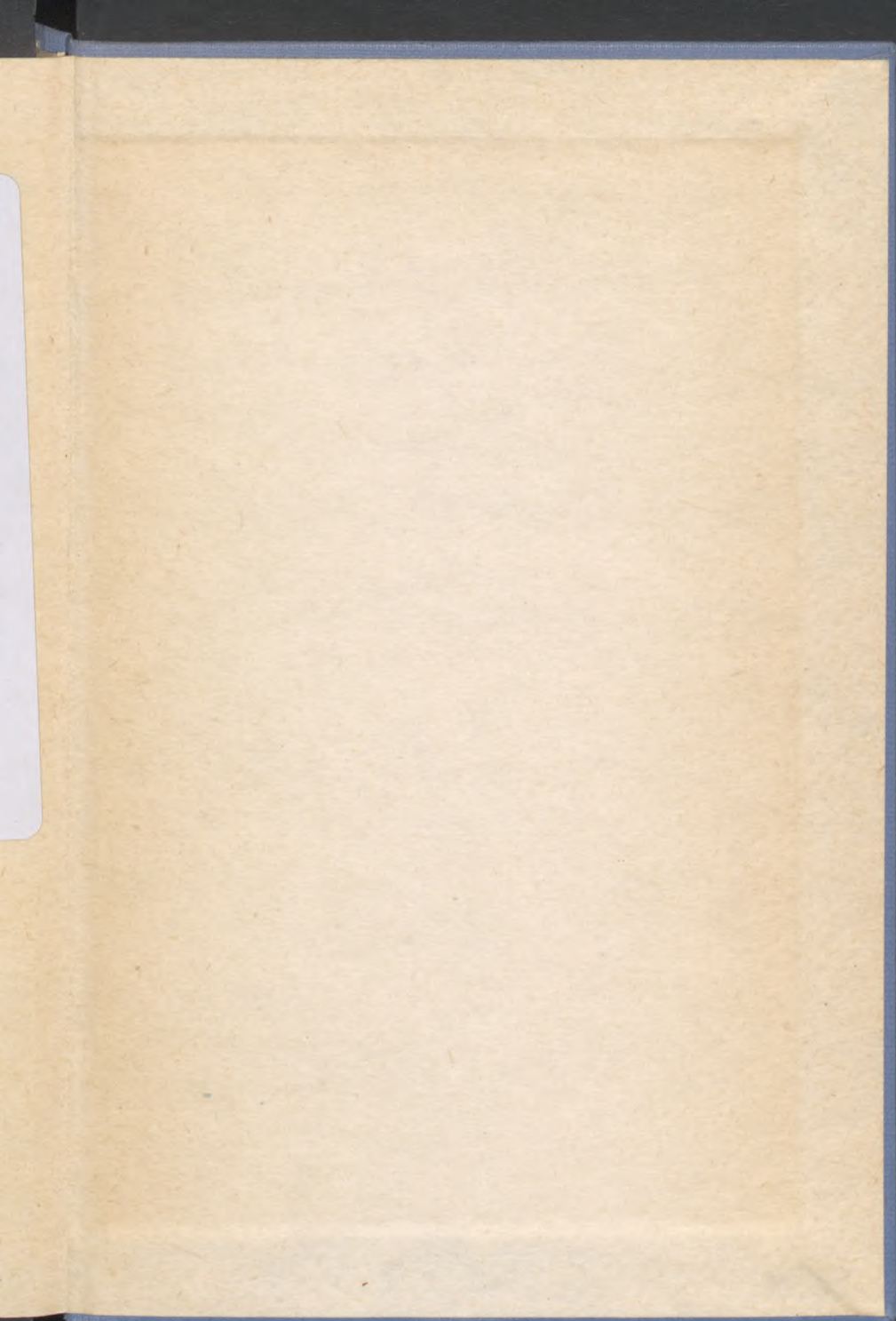
ben, Plantin betűtípusból szedve · MA 5483

ISBN 963 14 1334 9

6144

237

UTASSY JÓZSEF / -- HUNGÁRIA KÁVÉHÁZ -- KÁVÉHÁZ HUNGÁRIA